

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

02 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir
Judecători - Plămădeală Ghenadie, Țurcan Anatolie

Examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul *Barcaru Marin* în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2022, în cauza penală de învinuire a lui

Litvinenco Eugeniu XXXXX, născut la XXXXX, domiciliat în s. XXXXX, r-nul XXXXX, anterior condamnat prin sentințele Judecătoriilor:
- XXXXX,

în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 179 alin. (2), 27, 171 alin. (1), Cod penal.

Termenii de examinare:
prima instanță: 05.02.2021 - 14.04.2021;
instanța de apel: 13.05.2021 - 19.01.2022;
instanța de recurs: 21.04.2022 - 02.11.2022;

Asupra motivator invocate în recurs, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Telenеști din 14 aprilie 2021, *Litvinenco Eugeniu*, a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 179 alin. (2), 27, 171 alin. (1) Cod penal și condamnat, și în baza acestor Legi, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ pct. (8) Cod procedură penală, după cum urmează:

- în baza art. 179 alin. (2) Cod penal - **3** luni închisoare;
- în baza art. art. 27, 171 alin. (1) Cod penal - **2** ani închisoare.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de **2** ani și **1** luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

A fost încasat de la *Litvinenco Eugeniu* în beneficiul *Statului* suma de **128** lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

Totodată, a fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. În sentință, prima instanță a constatat în fapt că:

Litvinenco Eugeniu la 23.12.2020, în jurul orelor 21:00, fiind în stare de ebrietate produsă de consumul de alcool, intenționat, urmărind scopul violării domiciliului, în lipsa consimțământului proprietarului, încălcând prevederile art. 29 din Constituția Republicii Moldova, potrivit căroră -

domiciliul și reședința sunt inviolabile și nimeni nu poate pătrunde sau rămâne în domiciliul său în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia, fiind în locuința părții vătămate XXXXX, născută la XXXXX, amplasată în satul XXXXX, raionul XXXXX, având un comportament neadecvat, la solicitarea victimei de a ieși din locuința sa, a refuzat de a părăsi domiciliul, aplicând violența fizică asupra victimei XXXXX, manifestată prin aplicarea de lovituri cu pumnul în piept, cauzându-i potrivit Raportului de expertiză judiciară nr. 202028P0506 din 28.12.2020, vătămări corporale neînsemnate sub formă de echimoză glanda mamară stânga 1/3 medie antebrațul drept.

Astfel, acțiunile inculpatului *Litvinenco Eugeniu* au fost încadrate juridic de către prima instanță în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, conform indicilor calificativi - „*refuzul de a părăsi domiciliul persoanei, săvârșit cu aplicarea violenței*”.

Tot el, în aceeași zi de 23.12.2020, după ce a refuzat de a părăsi domiciliul părții vătămate XXXXX, fiind în stare de ebrietate produsă de consumul de alcool, intenționat, având scopul de a-și satisface pofta sexuală, în timp ce era în locuința părții vătămate XXXXX, născută la data de XXXXX, amplasată în satul XXXXX, raionul XXXXX, a îmbrâncit-o pe pat, a urcat peste ea și a aplicat constrângerea fizică manifestată prin comprimarea cutiei toracice cu mâinile, dorind să întrețină cu ea un raport sexual forțat, dar nu și-a dus intenția la capăt, deoarece partea vătămată XXXXX a opus rezistență, lovindu-l cu genunchiul în regiunea organului genital, ca urmare el a căzut la podea și partea vătămată a reușit să fugă afară în ograda gospodăriei, strigând că anunță poliția, iar el a fugit prin grădina gospodăriei în stradă.

Astfel, acțiunile inculpatului *Litvinenco Eugeniu* au fost încadrate juridic de către prima instanță în baza art. art. 27, 171 alin. (1) Cod penal, conform indicilor calificativi - „*tentativă de viol, adică tentativă de a întreține raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică asupra persoanei*”.

3. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către:

3.1. Avocatul *Stegărescu Nelea* în numele inculpatului *Litvinenco Eugeniu*, prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, iar inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă prin condamnare cu suspendarea a executării pedepsei potrivit art. 90 Cod penal.

În argumentarea apelului a fost menționat că la stabilirea măsurii de pedeapsă față de inculpat și la încasarea cheltuielilor de judecată, instanța de fond nu a luat în considerație toate circumstanțele cauzei, de personalitatea inculpatului și neîntemeiat a aplicat față de inculpat o pedeapsă prea aspră.

Nu a ținut cont de faptul că, inculpatul a recunoscut vina, a solicitat examinarea cauzei penale în procedură simplificată, a recunoscut toate probele administrate la faza de urmărire penală, partea vătămată nu are careva pretenții de ordin material sau moral.

La fel, instanța de fond neîntemeiat a încasat și suma de 128 lei din contul inculpatului, cu titlu de cheltuieli de judecată, or, acesta are o stare materială dificilă, cheltuielile date au fost suportate nu la cererea părții apărării și urmează să fie acoperite din fondul bugetului de stat.

3.2. Avocatul *Barcaru Marin* a declarat apel suplimentar în numele inculpatului *Litvinenco Eugeniu*, prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, iar inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă prin condamnare cu suspendarea a executării pedepsei potrivit art. 90 Cod penal.

În argumentarea apelului a fost menționat că la stabilirea măsurii de pedeapsă față de inculpat instanța de fond nu a ținut cont de faptul că,

inculpatul și-a recunoscut vina de la etapa urmăririi penale, a colaborat cu organele de drept și se căiește sincer de cele comise, a solicitat examinarea cauzei penale în procedură simplificată, are la întreținere copii minori. Respectiv, instanța urma să-i aplice prevederile art. 79 Cod penal, cu stabilirea unei pedepse mai blânde, decât cea prevăzută de lege.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2022, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate, cu menținerea sentinței, fără modificări.

4.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, judecarea cauzei a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, probele, fiind apreciate corect prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, veridicității și coroborării lor, astfel prima instanță corect a concluzionat asupra vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 179 alin. (2), 27, 171 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că, legalitatea și temeinicia sentinței a fost contestată în partea individualizării pedepsei penale și soluționării chestiunii privind cheltuielile de judecată, fiind solicitată aplicarea în privința inculpatului a pedepsei penale sub formă de închisoare, cu suspendarea executării acesteia potrivit prevederilor art. 90 Cod penal, iar solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor de judecată din contul inculpatului să fie respinsă ca fiind neîntemeiată.

Referitor la individualizarea pedepsei penale, instanța de apel a apreciat că prima instanță, a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal, și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Instanța de apel a notat că, după caracterul și gradul prejudiciabil al faptei, infracțiunile prevăzute de art. art. 179 alin. (2), 27, 171 alin. (1) Cod penal, se califică ca infracțiuni „mai puțin grave și gravă”, iar din materialele cauzei rezultă că, inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunilor încriminate, a solicitat examinarea cauzei penale în procedură simplificată, sincer s-a căit de cele comise.

În calitate de circumstanțe atenuante conform prevederilor art. 76 Cod penal, a reținut faptul că, inculpatul la locul de trai se caracterizează satisfăcător, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, are un copil minor la întreținere.

În conformitate cu art. 77 Cod penal, prima instanță a reținut cu titlu de circumstanță agravantă – *comiterea unui concurs de infracțiuni*.

Astfel, a stabilit că potrivit art. 81 alin. (3) Cod penal, „*mărimea pedepsei pentru tentativă de infracțiune ce nu constituie o recidivă nu poate depăși trei pătrimi (3/4) din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din partea specială a prezentului cod pentru infracțiunea consumată*”.

Prin urmare instanța de apel, a respins solicitarea privind stabilirea inculpatului o pedeapsă mai blândă, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, reieșind din caracterul și gradul prejudiciabil al faptelor comise și de personalitatea inculpatului, totodată, o pedeapsă sub formă de închisoare, cu aplicarea instituției suspendării condiționate a executării pedepsei ar avea un caracter iluzoriu, iar pedeapsa penală nu și-ar realiza scopul de restabilire a echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

Instanța a constatat că, circumstanțele invocate de apelanți, au fost valorificate de către prima instanță în procesul de individualizare a pedepsei penale, respectiv, aceste circumstanțe nu indică la faptul că, corectarea inculpatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea acestuia este posibilă fără privarea lui de societate, deoarece inculpatul anterior a fost judecat, a comis cu intenție două infracțiuni, ceea ce denotă faptul că, nu s-a corectat, dar a continuat să manifeste un comportament infracțional în societate.

Totodată, instanța de apel a respins ca nefondată solicitarea părții apărării privind aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, în privința inculpatului, invocând că, la caz, careva circumstanțe excepționale nu au fost stabilite, or, circumstanțele ce țin de faptul că, inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunilor, sincer s-a căit de cele comise, a solicitat examinarea cauzei penale în procedură simplificată, are la întreținere copil minor, au fost reținute de către prima instanță în procesul de individualizare a pedepsei în conformitate cu prevederile art. 75 Cod penal.

La fel, instanța de apel a considerat nefondată solicitarea părții apărării privind aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse mai blânde, inclusiv și a prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece la caz nu au fost stabilite careva circumstanțe pertinente în baza cărora să fie dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei, concluziile date fiind generate de faptul că, Litvinenco Eugeniu anterior a fost judecat, și a comis un concurs de infracțiuni.

Aceste circumstanțe denotă că, activitatea infracțională pentru inculpat ar putea deveni o îndeletnicire, iar pedeapsa închisorii cu executarea reală este aptă să conducă la realizarea scopurilor pedepsei, contribuind la corijarea și reeducarea inculpatului, la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de faptele comise. Mai mult, atitudinea delăsătoare a inculpatului, de persistență în comiterea infracțiunilor în general, îl face incompatibil cu dispunerea modului de executare a pedepsei, suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Din acest motiv, instanța de apel a considerat că condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu va duce la atingerea scopului stabilit prin pedeapsa aplicată.

Totodată, instanța de apel a constatat că, la individualizarea pedepsei penale au fost respectate limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunile încriminate – art. art. 179 alin. (2), 27, 171 alin. (1) Cod penal, așa cum au fost reduse prin aplicarea alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală și art. 81 alin. (3) Cod penal.

În ceea ce privește chestiunea privind cheltuielile de judecată, instanța de apel a reținut că, conform art. 3 alin. (1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

Prin Legea nr. 316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018 „*pentru modificarea și completarea unor acte legislative*” la art.143, alin.(2) Cod procedură penală prevedea că, - *plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat*, a fost abrogat.

În conformitate cu art. 229 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare.

Instanța de apel a constatat că în prezenta cauză penală au fost suportate cheltuieli judiciare pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 202028P0506 din 28.12.2020, în sumă de 128 lei – (f. d. 29-30). Astfel, solicitarea acuzatorului de stat referitor la încasarea din contul inculpatului Litvnenenco Eugeniu a cheltuielilor judiciare în sumă de 128 lei este întemeiată.

5. Hotărârile instanțelor de fond au fost contestate cu recurs ordinar de către avocatul *Barcaru Marin* cu inculpatul Litvnenenco Eugeniu, prin care a invocat temeiurile de recurs prevăzute la art. 427 alin. (1), pct. 4), 5), 6), 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei cu dispunerea rejudecării acesteia în instanța de apel în alt complet de judecată.

5.1. În susținerea recursului ordinar declarat, recurentul critică hotărârile instanțelor inferioare în partea individualizării pedepsei și a cheltuielilor judiciare, invocând că, hotărârea instanței de apel este incompletă, nefiind oferite răspunsuri la toate motivele invocate în cererea de apel.

Totodată menționează că, instanța de apel a examinat cauza în lipsa citării legale a inculpatului, considerând totodată că nu este echitabil încasarea de la inculpat a cheltuielilor de judecată.

Susține că, s-a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, și nu fost argumentat caracterul excepțional al pedepsei cu închisoarea, iar pentru infracțiunea prevăzută de art. 179 alin. (2) Cod penal, a aplicat pedeapsa excepțională cu închisoarea fără a argumenta de ce nu a aplicat o pedeapsă alternativă cum ar fi *amenda* sau *munca neremunerată*.

Inculpatul și-a recunoscut vina, a colaborat cu organele de drept și s-a căit sincer de cele comise, a solicitat examinarea cauzei în baza prevederilor art. 364¹ Cod procedură penală. Iar instanțele urmau să-i aplice o pedeapsă mai blândă conform prevederilor art. 79 alin. (1) Cod penal.

Consideră că, prima instanță în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, urma să stabilească o pedeapsă definitivă prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră, deoarece inculpatul are la întreținere un copil minor, a fost o tentativă de infracțiune, iar prin privarea de libertate nu se va atinge scopul de corectare și resocializare a condamnatului, însă prin aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, instanța va acorda o șansă inculpatului de a se corecta.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință *procurorul*, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că, recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.*

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal atestă că titularul acestuia invocă temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1), pct. 4), 5), 6) și 10) Cod de procedură penală.

Cu referire la alegațiile apărării privind temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1), pct. 4), 5) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri, 4) judecata a avut loc fără participarea ... inculpatului, precum și ..., când participarea lor era obligatorie potrivit legii, și când 5) cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate*", adică invocând examinarea cauzei penale în lipsa inculpatului care nu a fost citat legal în instanța de apel, argument nefondat și lipsit de orice suport juridic din următoarele considerente.

Instanța de apel a dispus examinarea cererilor de apel declarate în interesul inculpatului *Litvinenco Eugeniu*, în lipsa acestuia, fără a fi lezat dreptul la un proces echitabil și la apărare al inculpatului, or, inculpatul a renunțat la exercitarea dreptului său de apărare în fața instanței și de a se apăra personal.

Potrivit materialelor dosarului, instanța de apel corect a reținut că, inculpatul *Litvinenco Eugeniu* fiind citat la adresa de domiciliu „r-nul Telenești, s. XXXXX”, indicată în procesul-verbal de audiere a inculpatului și procesul-verbal al ședinței de judecată din 30.03.2021 (f.d.89,93), a refuzat de a se prezenta în cadrul ședinței.

Totodată, a fost contrasemnată recepționarea citației la 10.10.2021, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f.d.118).

Astfel, fiind citat legal inculpatul, și ținând cont că sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către *avocat* în interesul inculpatului, se atestă că inculpatul *Litvinenco Eugeniu* a renunțat la exercitarea dreptului său de a se apăra personal, de aceea instanța de apel în temeiul art. 412 alin. (5) Cod procedură penală a dispus examinarea în lipsa acestuia.

Prin urmare, cauza penală just a fost examinată în ordine de apel, în lipsa inculpatului, cu participarea apărătorului *Marin Barcaru*, motiv din care decade temeiul invocat la art. 427 alin. (1), pct. 4), 5) Cod de procedură penală.

Reieșind din cele expuse mai sus, Colegiul penal conchide că judecarea cauzei în fond, cât și în apel a avut loc fără careva derogări de la normele procesual-penale, nefiind atestate careva încălcări ale dreptului la apărare, și respectiv la un proces echitabil.

Cu referire la temeiul invocat la art.427 alin.(1), pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal atestă că partea apărării susține că, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar pedeapsa aplicată de prima instanță și menținută de instanța de apel este prea aspră, invocând că instanțele eronat au stabilit circumstanțele cauzei la individualizează pedepsei aplicate, solicitând aplicarea unor pedepsei mai blânde cu absorbția pedepsei mai blânde de cea mai aspră.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal atestă că motivele și temeiurile de recurs invocate de către partea apărării, nu și-au găsit confirmarea în speță, nefiind constatate erorile de drept invocate.

Într-un prim aspect, este relevant de a specifica că, invocând eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, recurentul menționează despre faptul că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, însă Colegiul penal constată că aceste alegații sunt vădit neîntemeiate întrucât, instanța de apel, a dat răspuns

la toate argumentele esențiale formulate de partea acuzării în cererea de apel, soluției de respingere a apelului declarat de procuror fiind complet motivată și argumentată.

În acest sens, se apreciază că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin.(1), pct. 8) Cod de procedură penală și aceasta cuprinde temeierile de fapt și de drept ce au dus, la caz, la respingerea apelurilor declarate de către partea apărării în numele inculpatului.

În același context, Colegiul penal menționează că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

Totodată, Colegiul penal menționează că la caz nu și-a găsit confirmare nici temeiul pentru recurs prevăzut de pct. 10) alin. (1), art. 427 Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel și-a motivat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75, 76-77 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolelor imputate acestuia, ținându-se cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Sub acest aspect, Colegiul penal notează că potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, *persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal*, totodată la caz ținându-se cont și de prevederile alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală, un mijloc de corectare, și reeducare a condamnatului, și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.*

Reieșind din materialele cauzei se atestă că, în urma solicitării și înscrisului autentic al inculpatului (f. d. 92), prezenta cauză a fost judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

Potrivit alin. (8), art. 364¹ Cod de procedură penală, *inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, beneficiază de reducere cu 1/3 a limitelor de pedeapsă prevăzute de Lege în cazul pedepsei cu închisoare, ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu 1/4 a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.*

Colegiu penal reține că, potrivit alin. (2) și (4) art. 16 Cod penal, infracțiunile comise de către inculpatul Litvinenco Eugeniu sunt calificate ca infracțiune mai puțin gravă și gravă, iar sancțiunea art. 179 alin. (2) Cod penal, pentru care a fost recunoscut vinovat inculpatul prevede pedeapsa cu „*amendă în mărime de până la 650 unități convenționale, sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 100 la 200 de ore, sau cu închisoare de până la 2 ani*”, iar prin aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, limita minimă pentru pedeapsa cu închisoare constituie - **3** luni, iar limita maximă - **1** an și **4** luni închisoare.

La fel, sancțiunea art. 171 alin. (1) Cod penal, prevede pedeapsa cu închisoare de la 3 la 7 ani, prin aplicarea prevederilor art. 81 alin. (3) Cod penal, prin care mărirea pedepsei pentru tentativă de infracțiune ce nu constituie o recidivă nu poate depăși 3/4 din maximumul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod pentru infracțiunea consumată. La caz, infracțiunea prevăzute de art. 27, 171 alin. (1) Cod penal constituie - **5 ani și 3 luni**.

Totodată, potrivit art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, limita minimă pentru pedeapsa cu închisoare constituie - **2 ani**, iar pedeapsa maximă - **3 ani și 6 luni**.

Astfel, Colegiu penal a constatat că, pedepsele aplicate pentru fiecare infracțiune în parte au fost stabilite sub minimumul sancțiunilor prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal - **3 luni**, iar conform art. art. 27, 171 alin. (1) Cod penal - **2 ani**, iar prin cumul parțial al pedepselor lui Litvinenco Eugeniu i-a fost stabilit pedeapsa definitivă de - **2 ani și 1 luna** închisoare.

La caz, absorbirea pedepsei ușoare de cea mai gravă fiind imposibilă din motiv că, potrivit normei art. 84 alin. (1) Cod penal, stipulează că, *în cazul în care persoana este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni ușoare și/ sau mai puțin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită și prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră*". Or, infracțiunea prevăzută de art. 171 alin. (1) Cod penal, conform art. 16 alin. (4) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor grave. Astfel, nu cade sub incidența absorbției pedepselor săvârșite.

În acest context, Colegiul penal, apreciază ca fiind neîntemeiate argumentele recurentului precum că, atât instanța de apel cât și prima instanță i-au aplicat cea mai aspră pedeapsă, și că corectarea inculpatului fiind posibilă cu suspendarea executării pedepsei prin aplicarea art. 90 alin. (1) Cod penal, or atât prima instanță, cât și instanța de apel corect au aplicat și menținut forma pedepsei – închisoare cu executare, pe un termen de 2 ani și 1 lună, care va atinge scopul pedepsei penale de corectare și reeducare.

Astfel, alegațiile avocatului inculpatului privind necesitatea aplicării unei pedepse mai blânde, Colegiul penal constată că această solicitare este vădit neîntemeiată, or, aplicarea acestor prevederi au avut la bază personalitatea inculpatului, modalitatea și gravitatea infracțiunii săvârșite, comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă, încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Colegiul penal reiterează că, potrivit Revendicării nr. 246 (f.d.41), inculpatul nu este la prima abatere de la Legea penală, or, anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Telenești din 19.04.2011, în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, a fost încetată din motivul împăcării părților conform art. 109 Cod penal, iar prin sentința Judecătoriei Orhei din 09.12.2019, în baza art. 179 alin. (1) Cod penal – 100 ore muncă neremunerată.

Ca urmare inculpatului i-a fost oferită posibilitatea corectării prin aplicarea altui tip de pedeapsă precum munca neremunerată, însă comportamentul acestuia nu s-a schimbat, nu a concluzionat că faptele social periculoase sunt supuse răspunderii penale și din nou a comis o infracțiune.

Totodată, potrivit caracteristicii eliberate de către Primăria comunei Ratuș (f.d.55) este caracterizat în plan negativ, nefiind angajat în câmpul muncii,

întrebuințează băuturi alcoolice, fiind constatate și circumstanțe agravante prevăzute de art. 77 Cod penal – comiterea infracțiunilor în stare de ebrietate provocată de consumul de alcool (f. d.76).

Circumstanțele respective denotă clar că, aplicarea pedepsei mai blândă cu închisoare și suspendarea executării acesteia, nu-și va atinge scopul corectării și reeducării inculpatului Litvinenco Eugeniu.

Totodată, Colegiul penal menționează că circumstanțele invocate de către apelant și anume: recunoașterea vinei, examinarea cauzei cu aplicarea art.364¹ Cod de procedură penală, are copii la întreținere, au fost luate în considerare de către instanțele de fond la individualizarea pedepsei penale, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă cu închisoare la limita minimă prevăzută de Lege, iar prin aplicarea art.84 alin. (1) Cod penal s-a stabilit definitiv – 2 ani și 1 lună. Astfel, cele invocate nu pot constitui temei de aplicare a unei pedepse mai blânde cu schimbarea modului de executare a acesteia, după cum a solicitat apărarea.

Or, potrivit prevederilor art. 78 alin. (3) Cod procedură penală, prevede că, *în cazul în care există circumstanțe agravante se poate aplica pedeapsa maximă prevăzută la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod.* La caz, instanțele inferioare a luat în considerație toate circumstanțele invocate de recurent cu stabilirea unei pedepse proporționale și echitabile.

Prin urmare, se constată, că instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75 Cod penal și art.364¹ Cod de procedură penală, ținând cont de scopul pedepsei, caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, care prin acțiunile sale inculpatul a atentat asupra relațiilor sociale cu privire la inviolabilitatea sexuală și libertatea sexuală a persoanei, cât și asupra relațiilor sociale cu privire la integritatea corporală a persoanei, or, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului în scopul restabilirii echității sociale, corectării, precum și prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane, iar pedeapsa stabilită fiind motivată, echitabilă, individualizată și aplicată în limitele prevăzute de Lege.

Doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Învederând cele expuse supra, Colegiul penal menționează că nu poate fi reținută solicitarea apărării privind necesitatea stabilirii în privința inculpatului Litvinenco Eugeniu, a unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de Lege, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece sub aspectul individualizării pedepsei penale, soluția instanței de apel cu privire la menținerea sentinței primei instanțe, este întemeiată și legală.

Cu referire la aplicarea art. 79 Cod penal, Colegiul penal constată că, potrivit prevederilor art.79 alin.(1)-(1¹) Cod penal, *ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Poate fi considerată excepțională atât o*

circumstanță atenuantă, cât și un cumul de asemenea circumstanțe legate de situațiile menționate la alin. (1).

Astfel, stabilirea pedepsei sub limita minimă sau a unei pedepse mai blânde, care nu este prevăzută în sancțiunea articolului corespunzător din Codul penal, în baza căruia este încadrată infracțiunea, se admite luând numai în considerare personalitatea vinovatului în cazul existenței circumstanțelor excepționale, legate de scopul, motivele, rolul vinovatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, în timpul și după săvârșirea infracțiunii.

În spiritul acestei norme penale, se înțelege că trebuie să existe ori în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, ori în datele privind personalitatea infractorului, circumstanțe, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a lor ori a personalității inculpatului. Împrejurările obișnuite sunt cele care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și nu pot fi considerate excepționale.

Ca excepționale, instanța urmează să stabilească astfel *de împrejurări care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei*, precum și *date privind personalitatea făptuitorului* (grad de invaliditate – I, II (persoana cu dizabilități severe și accentuate), merite deosebite față de societate, alte circumstanțe de importanță majoră).

În cazul stabilirii unor asemenea împrejurări, instanța de judecată este obligată să indice în sentință care anume circumstanțe ale cauzei sunt considerate excepționale și în corelație cu care date despre persoana vinovatului ele servesc drept temei pentru aplicarea art. 79 Cod penal.

Potrivit practicii judiciare, instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei.

La caz, reieșind din materialele cauzei, Colegiul penal conchide că instanța de apel corect a respins aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal la individualizarea pedepsei stabilite inculpatului Litvinenco Eugeniu de către prima instanță, constatând că la caz nu este prezentă vre-o *circumstanță excepțională*. Or, circumstanțele invocate de recurent au constituit deja temei de aplicare a unei pedepse mai blânde prevăzută de Lege, și nu pot fi considerate, simultan, temei de aplicare a unei pedepse din altă categorie, după cum solicită recurentul, sau de modificare a modului de executare.

Instanța de recurs mai notează și faptul că, din analiza deciziei recurate a stabilit că erorile de drept invocate în recursul părții apărării nu și-au găsit confirmare, dat fiind faptul că, argumentele indicate, în esență au fost abordate în decizia instanței de apel, care la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor aspectelor ce țin de individualizarea pedepsei. Hotărârea emisă cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția, motivare pe care instanța de recurs ordinar o însușește integral reieșind din temeinicia acesteia, acțiune ce este conformă practicii CtEDO, expuse inclusiv în pct.37 a hotărârii *Albert c. România din 16.02.2010*.

În acest context, Colegiul penal atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel, nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul *Barcaru Marin* în numele inculpatului Litvinenco Eugeniu, ca fiind vădit neîntemeiat.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul *Barcaru Marin* în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2022, în cauza penală în privința lui **Litvinenco Eugeniu XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 27 decembrie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Țurcan Anatolie